

Det er Hovedbaabnet, og det er det Baaben, hvor det største Antal Underbefalingsmænd skulle udtages, Underbefalingsmænd, som under vanstellige Forhold, navnlig i Krigstider, kunne komme til at bruge deres Selvstændighed. Man forlanger deres Selvstændighed, deres Omtanke i ganske særlig høj Grad. Det er set fra et rent Militærstandpunkt. Ganske vist kan man sige dertil, at den samme Fordring vil stilles til en menig Kavalerist, jeg tænker nemlig i begge Tilfælde paa den Claireringstjeneste, som vil falde hovedsagelig paa Fodfolkets og paa Rytteriets menige. Naar det ærede Medlem har sagt, at enhver, der egner sig fortrinlig til det specielle Baaben, vil ogsaa i Virkeligheden egne sig fortrinlig til Fodfolket, tager han fejl, og saa er han ikke rigtig med paa dette Omraade. En Mand, der bliver tagen til Kavalerist, bliver tagen med det for Dje, om han er vant til at behandle Heste navnlig, og om han er stærk og kraftig bygget. En Mand, der bliver tagen til Fæstningsartillerist, bliver tagen med det for Dje, om han er kraftig bygget, der spørges ikke, om han er vant til at behandle Heste, men om han er stærk og kraftig bygget og er i Stand til at udholde de Strabadier, der følge med Behandlingen af det svære Styks. Ved Feltartilleriet tager man Hensyn til, om vedkommende er velskabt og kan behandle Heste, men der behøves ikke at tages saa meget Hensyn til, om hans aandelige Modenhed og Udvikling er saa stor som en Fodfolksmands eller en Kavalerists. Jeg tror derfor ikke, at man skal være betænkelig ved Afdgangen til Nummerbytning, og det saa meget mindre som der i det Lovforslag, der vedtoges i Fjor, netop som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds siger, er to Kategorier, nemlig A og B i Bedømmelsen af dem, der egne sig bedst og mindre godt. Det maa altsaa være Meningen, tænker jeg — jeg venters senere at høre den højstærede Justitsministers Udtalelser derom — at det, naar der skal kunne ske Bytning, maa være mellem dem, der have samme Betegnelse, A eller B. Jeg kan derfor ikke andet end medgive dette Forslag min bedste anbefaling.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg er ved dette Lovforslags Fremsettelse gaaet ud fra, at den Afgang til Nummerbytning, som bestod førend Hærloven af 1894, var der egentlig ingen, der i og for sig havde noget imod eller tænkte paa at afstyre, og dersom Hærloven af 1894 ikke var kommen til Stede, var der næppe kommet noget Lovforslag frem om at gøre Forandring i de

bestaaende Nummerbytningsregler. Nu erkender jeg fuldkommen, at, naar man gjorde den Forandring, som man gjorde ved Hærloven, hvorefter visse værnepligtige kunde gives helt fri for Tjeneste, altsaa kunde saa Frilodder, og andre derimod kunde slippe med to Maaneders Tjeneste, saa var det naturligt at sætte Bom for Bytninger, hvorved man kunde tilvende sig disse Fordele. Jeg indrømmer, at, dersom det var tilladt, saa vilde man jo i en vis Henseende komme tilbage til noget lignende som Stillingsvæsenet, som man jo i sin Tid ønskede at udrydde. De andre Bytninger derimod, som ikke kunne have en saadan Følge, og som vare tilladte efter de bestaaende Regler, forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at røre ved. Jeg skal bemærke, at det er ingenlunde heller saa, at det just udelukkende er de formuende, der have Nytte af disse Bytninger, der er mange Nummerbytninger, der effektueres uden Betaling eller i alt Fald imod en ringe Betaling, og Afgang til Nummerbytning har derfor været benyttet i meget høj Grad af dem, der ikke kunne kaldes de særlig formuende Klasser i Landet, f. Eks. af Landalmuen, Bondestanden. Visse Bytninger effektueres som sagt sædvanligvis uden Betaling, f. Eks. ved Bytninger af Garnisonsted for Fodfolket, kan det tit hænde, at to kunne finde hverandre, saaledes at det konvenerer hver især at komme til at aftjene sin Værnepligt i en anden Garnison. I et saadant Tilfælde bliver der slet ikke Tale om nogen Betaling for Bytningen, og ved mange af de Bytninger, der her ere omtalte, bliver den Betaling, der er Tale om, kun ringe. Vist er det i alle Tilfælde, at Bestemmelsen i Hærloven af 1894 er kommen den værnepligtige Del af Befolkningen meget paa tværs, hvad man har haft et klart Vidnesbyrd om i de mangfoldige Henvendelser, der have fundet Sted til Justitsministeriet og Krigsministeriet. Folk ere komne og have sagt: Herre Gud, kunne vi ikke bytte, det havde vi gjort Regning paa, det har man jo kunnet gøre altid o. s. v., og man har i mange af disse Tilfælde maattet sige nej, uagtet Bytningen i og for sig, hverken fra Krigsministeriets eller Justitsministeriets Standpunkt, burde møde nogen Hindring. Lovforslaget er jo affattet med det for Dje, saa vidt muligt at forhindre alle Misbrug af Nummerbytningsfriheden, og jeg skal med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, bemærke, at jeg er enig med ham deri, at Bytning kun kan finde Sted mellem dem, der ere fundne tjenstdygtige i lige Grad, altsaa f. Eks. kun mellem A'er, men ikke mellem A'er og B'er, for de